

Излишно е въобще да се съхраняват въ единъ музей много чуждостранни паметници и наистина по-вече трѣбва да се обърне внимание къмъ събиранieto на домашнитѣ природнини и старини.

Нашето отечество толкова изобилствува въ природнини и исторически паметници, щото е необходимо даже да се основатъ и мѣстни музеи въ градоветѣ на отечеството ни.

Има много примѣри, гдѣто старини се оставятъ на разваление.

Въ Сливенъ (Ново-село), с. Ханово, с. Дуганово, с. Саламанлари, с. Каратепе, с. Каябашъ и пр. се намиратъ антически надписи, които сж почти съвсѣмъ истрити. Въ Сливенъ напр. се намира единъ антически надписъ на разположение на малкитѣ дѣца въ двора на новоселското училище. Този елленскій надписъ се е състоялъ отъ двѣ половини, отъ които първата е почти съвсѣмъ истрита и е съдържала имената на нѣкои лица, които споредъ както можемъ да разберемъ отъ съдържанието на втората половина, жертвували статуи за боговетѣ Геа (!) и пр. въ храмътъ (!?).

Нѣкои бѣлѣжки върху географията на България.

Прѣди нѣколко години Австрийцитѣ издадохъ генерална карта на Балканскій полуостровъ; въ онахъ въ нея още довольно непълности съ доста погрѣшки особено въ мѣстнитѣ имена.

Така напр. село Кофелъ (Ямболска околия), означено въ геогр. карта на австрийскій щабъ, не съществува отъ петдесетъ и нѣколко години.

Село Трънково (Старо-Загорскій окръгъ) на австрийската карта по погрѣшка е забѣлѣжено на турски и български като *два села*. Сжщо и с. Кюрдирбе (по турски) и с. Орѣховица (по български) по погрѣшка сж забѣлѣжени на австрийската карта като *два села*.

С. Артоганлий (Новозагорска околия) на австрийската карта трѣбва да бжде Едруванлий; селото Ешекчи, коего се намира на $48^{\circ} 38\frac{1}{2}$ с. ш. и $23^{\circ} 32\frac{1}{2}$ и. д. трѣбва да бжде Икисча. Ешекчий е при Николаево; с. Агри-Армудъ се нарича вече Крива Круша; с. Кавакливкой е Авлиени.